

Les cançons de l'any de la pandèmia, per Pau Olivé

Estrenem els dos primers clips del seu recent 'Massa a prop del sol'

Pau Olivé | Arxiu

Pau Olivé és la meitat de **Splac**, i hereu directe via sanguínia de **Melodrama**. El músic barceloní acaba l'any amb la presentació de *Massa a prop del sol* (autoedició), un recull de 10 cançons compost i enregistrat al llarg d'aquest 2020. El títol de l'àlbum neix d'una frase de la cançó "No en tinc ni idea", que avui estrenem en exclusiva, juntament amb "Ens multipliquem".

Massa a prop del sol fa referència al mite d'Ícar, fill de Dèdal, que tenia les ales enganxades amb cera i va volar massa a prop del sol i se li van fondre. És un sentiment personal típic de la meua edat, quan fas balanç i penses amb les coses que hauries pogut fer millor. No està fet expressament, però a totes les cançons hi trobo coses relacionades amb aquest sentiment. Per exemple, *Besa'm*? parla d'una parella que es deixa anar a la terrassa d'un bar i jo penso que em va sortir perquè fins ara no havia idealitzat tant les terrasses dels bars? O *les 12 i 28*? parla d'un tipus de confinament. Sempre hi ha la idea de tancament, estancament, de fer balanç? ?, explica **Olivé**.

Estrenem els dos primers clips del disc: *No en tinc ni idea*? i *Ens multipliquem*?, ideats i

realitzats pel mateix **Pau Olivé**.

?No en tinc ni idea?

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=OhZhu0Gmp6Q>

És la cançó d'on s'extreu la frase que dona títol al disc. Al començament s'hi veuen unes canonades, que suggereixen el laberint de Dèdal. El vídeo està farcit de plans estàtics del barri on visc, el Raval. La idea és suggerir estancament?.

?Ens multipliquem?

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=2ruuc1NjI2E>

?És una cançó que parla de la humanitat com a plaga. El clip ho explica molt. L'he fet a partir de dibuixos meus. Em vaig inspirar en els dibuixos de William Kentridge, un artista sud-africà que fa animacions amb carbonet, esborrant i tornant a dibuixar?.